

A szőlőtőről és a szőlővesszőkről szóló példabeszédben mélyértelmű tanítás rejlik az Egyházzal mint a Krisztusban hívők és az őt követők közösségéről és mint Isten újszövetségi népéről. A példázat hallatán minden bizonnyal a választott nép és Isten kapcsolatára gondoltak egykor az emberek, mert a szőlő képe végigvonul az ószövetségi írásokban, a prófétai jövendölésekben és a zsoltárokból. Ezek szerint Izrael népe Isten szőlőskertje, szőlőültetvénye. Isten mindent megad a választott nép tagjainak a lelki növekedésre, ezért jogosan várja, hogy gyümölcsöt teremjenek.

Jézus a zsidók körében elterjedt szőlőtő hasonlatot használta, amikor magáról és az őt követő emberekről tanított Izraelben. A szőlőtő nagyon elterjedt szimbólum volt. A Makkabeusok idejében olyan pénzértmet verettek, amelyen Izraelt a szőlőtő jelképezte. A Biblia többször beszél az ószövetségi népről, mint az Úr szőlőjéről – nem titkolva azt sem, hogy a szőlő sokszor terméketlen maradt, azaz a nép hűtlenné vált. A prófétákat, akiket a szőlő gazdája, Isten küld a néphez, a gonosz munkások megölik, mert azt gondolják, hogy övék lehet a szőlő. De az a remény is megvan, hogy Isten új szőlőt fog ültetni, amely megtermi majd gyümölcsét. Ez akkor teljessé válik, amikor Isten elküldi Fiát a világba, aki az igazi szőlőtő. Életének feláldozásával termi meg a szeretet gyümölcsét. Jézus azt mondja: *„Az én Atyám a szőlősgazda, aki megmetszi a szőlőt, hogy több gyümölcsöt hozzon.”* Rámutat arra az Istenre, aki ismét kezelésbe veszi a szőlőt, nem hagyja magára, hanem azt mondja: megtisztítom, megmetszem: újból és újból gondviselője lesz a szőlőnek. Jézus mondja: *„Én vagyok az igazi szőlőtő.”* Ha azt mondja: „igazi”, akkor valószínűleg van hamis is. Néha azt gondoljuk, hogy a szőlőtőn vagyunk. Úgy véljük, a szülői házból hozott vallásosság, a templomba járás, a napi ima elég ahhoz, hogy a szőlőtőn legyünk. Ezek hamis gondolatok. Jézus az igazi szőlőtő. Ha benne van az életünk, akkor fog csak feltörni az élet forrása. Akkor valóban ő lesz számunkra a világosság, az üdvösség, az élet. A szőlővessző csak akkor terem, ha a szőlőtőkén van, ha egységben van vele. A gyümölcsből derül ki, hogy megvan-e ez az egység. Ha osztozunk, szolgálunk, békességet tudunk teremteni, ha kezünk simogat, szavunk buzdít és vigasztal, akkor láthatóvá válnak Jézusban termő gyümölcsjeink. Jézus mondja: *„Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Aki bennem marad, az bő termést hoz.”* Az legyen a célunk, hogy élő, napi kapcsolatban legyünk Krisztussal, igaz egységben a Szentlélek által. Legyünk élő szőlővesszők, legyünk az Egyház élő tagjai!

Amikor Jézus igazi szőlőtőnek nevezi magát, akkor azt tanítja, hogy hozzá kell kapcsolódnunk, és őbenne kell jó gyümölcsöt teremnünk. A mennyei Atya jó szőlőtőként ültette el őt az emberek világába, hogy hozzá kapcsolódva, belőle életerőt merítve növekedjünk lelkieken, és éljünk Istennek tetsző módon. Jézussal mindenünk megvan, ami szükséges az istengyermeki élethez. Ő az élet, az üdvösség, az öröm és a boldogság közvetítője számunkra. Őbenne élet van, és ő az örök élet ajándékozója.

Csizovszki Robi, Sopron